

شازنه‌که‌ی کوردستان مائاواو یادت به‌خیر!

تامان شاکر

دهمیک بوو ئاشنای دهنگت بووم، ئه‌و دهنگه‌ی که به رۆحم ئاشنا بوو، ئه‌و دهنگه‌ی که گۆرانی بۆ گهنج و مندال و پێشمه‌رگه ده‌چپی. ئه‌و دهنگه‌ی بوونیکی هه‌بوو له نیو مائی کوردا، ئه‌و دهنگه‌ی سروودی بۆ سه‌ربه‌خۆیی کوردستان ده‌چپی، که بۆ هه‌میشه له نیو ویژدانی ئیمه‌دا ده‌میڤیتته‌وه وختوکه‌ی هه‌ست و بیره‌وه‌ریه‌که‌مان ده‌دات. من تا سالی 2003 به دیداری مه‌رزیه شاد نه‌بووم، ئه‌وه‌بوو ئیواریه‌کی ئه‌و ساله له ئاهه‌نگیدا له شاری کۆلن، به هه‌سته کوردانه‌که‌ی هه‌موو میوانه‌کانی ناو هۆله‌که‌ی هینابووه جۆش نزیکه‌ی نیوه شه‌و بوو ئاهه‌نگه‌که ته‌واو بوو منیش چووم سلأویکی لیبکه‌م، که‌چی ئه‌و هات و ماچی کردم و چه‌پکی گۆلی پێشکه‌ش کردم و هانی دام کوردانه‌ترو بویرانه‌تر بنووسم و بیرکه‌مه‌وه و خۆم دووباره نه‌که‌مه‌وه.

مه‌رزیه گیان: من ئیستا قه‌رزاری تۆم و نازانم چۆن بگه‌مه گلکۆیه‌که‌ت و چه‌پکی گۆلی له‌سه‌ر دانیم و سه‌ری ریزت بۆ دانه‌وینم و بلیم بمبووره که نه‌متوانی جارێکی تر به دیدارت شاد ببه‌مه‌وه تا قسه‌که‌مان ته‌واو بکه‌ین، خه‌باته هاویه‌شه‌که‌مان ته‌واو بکه‌ین و باسی ئه‌وه بکه‌ین که ئه‌و ئاواره‌یی وبی ده‌وله‌تییه چیمان پیده‌کات، چۆن هه‌موو مانی له‌ت و په‌ت کردووه و به‌شارو ولاتانی دنیای په‌راگه‌نده‌ی کردوین، هه‌ر ئه‌و شه‌وه باسی ئه‌وه‌مان کرد ئیمه، کورو کچی گه‌وزان و دۆرانین، جگه له گریان که‌س به‌یار ناگرین، پیم وتیت ئیمه له پشتی سنوره‌که‌نه‌وه بوخچه‌ی هه‌رزه‌کاری و به‌لینمان به‌جیه‌شت.

مه‌رزیه گیان: باسی ئه‌وه‌مان کرد چۆن له ئه‌وروپای جه‌نجالدا دلێ کرس‌تالیمان شکاو، له سه‌مای دۆزه‌خیانه‌ی شه‌پدا پۆچی خۆمان ونکرد، و هه‌موو په‌نگه‌کانی ژیان خود کوژیان کرد. به مه‌رگی ناواده‌ی تۆ هیوایه‌که تیک شکا و مالتیک له چراخان کوژیایه‌وه، باخیک له به‌هاردادا وشک بوو، دهنگیکی سه‌ربلندی ژنان وه‌غهری یه‌که‌جاره‌کی کرد، هاواریکی سه‌ربه‌خۆیی کپ بوو. من نازانم ئه‌و هه‌موو مه‌راقه به‌کی بسپیرم.

مه‌رگی تۆ دوو شیره‌ ژنی شاره‌که‌می هینایه‌وه یادم، که ئه‌وانیش وه‌ک تۆ بۆ نازادی ژیان و بۆ نازادی مردن. مه‌رگی تۆ* نایشه گۆلی وه‌بیر هینامه‌وه که تا شه‌هید بوو وه‌ک شیره‌ ژن به‌ پووی به‌عسیه‌کاندا هه‌لده‌شاخا و ئاماده نه‌بوو به هه‌رزانی بمری، مه‌رگی تۆ* (یا زه‌هوه‌ی

هینایه وه یادم که له زیندانی به عسیه کاندای دهست به سهر بوو ، که شه فیقی کوری سهر به رزانه شه هید بوو کاتیکی چون بیهینه وه وای زانیبوو کوره که ی ته سلیمی حکومت بوته وه . که پییان ووت شه فیق شه هید بووه ، وتبووی ئیده باشه وام زانی ته سلیم بوته وه .

ئوان پیش تو مالئاواییان لیکردین و به جییان هیشتین ، توش ئوه چه ند روژیکه میوانی ئوانی و به جهسته ون بووی، له ناوماندا ، به لام دلنیام تو نامری و کهسانی وهک تو بو هه همیشه زیندوو ده مینه وه .

ئوه ی جیگای داخه ده زگاکانی راگه یاندنی کوردی و سهر کرده کانی کورد به مهرگی تو نه شله ژان و بایه خیکی ئه وتویان پینه دا ، ئوه ئه گهر کازم ساهیر بوایه له سهرتاسهری کوردستان پرسه و ماته مینیان بو ده گیرا ،

سهرۆکی ههریم و سهرۆکی عیراق له کاتیکیدا روژانه به ناوی خوایانه وه پرسه و سهره خوشی بو مالله جاشه کان وکۆنه به عسیه کان ده نیرن که چی بو مهرگی ئازیزیکی وهک تو مه کته بی راگه یاندنه کان پرسه و سهره خوشی ده نییری .!

من ده زانم تو هه همیشه خه مت له وه ده خوارد که پیوانی کورد ئیمه به مروقی پله دوو ده بینن ، بویه خه باتت ده کرد تا وهک ژن ریژت لیبگیریت ، ههر له بهر ئوه ی ژنی سووکایه تیت پینه کریت . به لام ده بی بمبووری که پیت ده لیم کاری ئیمه سه خته وهیشتازور زورمان ماوه بگهینه ئه و روژه ،.....

* شه هید ئایشه گول دایکی شه هید (مه مد حه لاق) ه که یه کییتی هه م حه مه یان کوشتوو دواتر په یکه ری ئایشه گولیان له کویه نه هیشت .

* یا زه هوه دایکی شه هید شه فیق زاهیره و له داستانی قورپه به رازه شه هید بوو له گه ل 17 پیشمه رگه ی هاوه لی . دوا ی شه هید بوونی شه فیق دایکیان له زیندان ئازاد کرد .

* ئه و دوو شیره ژنه هه ردوکیان خه لکی شاری کویه بوون ، هه م خوایان پیشمه رگه بوون ، هه م دایکی پیشمه رگه بوون ، ئیستا بوون به سهر بازی نه ناسراو که س باسیان ناکات .